

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ژانا شوئدکایا (Zhanna Shvydkaya)

برگردان: ا.م. شیری

۰۳ مارچ ۲۰۲۴

دو مصاحبه با فاصله زمانی نه دهه از هم

با مقایسه واکنش بین‌المللی به مصاحبه ستالین با روزنامه‌نگار انگلیسی، هربرت ولز در سال ۱۹۳۴ و واکنش بین‌المللی به مصاحبه پوتین با روزنامه‌نگار امریکائی، تاکر کارلسون در سال ۲۰۲۴، می‌توان شباهت‌های تاریخی جالبی را ترسیم کرد...

سال ۱۹۳۴، قرن بیستم

زمان سرنوشت‌سازی بود. در اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی، برنامه پنج‌ساله اول به تازگی با موفقیت به پایان رسیده بود؛ برنامه‌ای برای صنعتی کردن کشور راه‌اندازی شد؛ تقویت مزارع جمعی در روستاها آغاز گردید و کشور سوسیالیستی با سرعت بی‌سابقه در حال توسعه بود. در همین هنگام، جهان غرب دوران بحران اقتصادی و اخلاقی حادی را تجربه می‌کرد. پایه‌های نظام سرمایه‌داری می‌لرزید. فاشیسم که در اروپا در حال اوج گرفتن بود، اگر چه در دهه ۱۹۲۰ در ایتالیا پا گرفت، اما در دهه ۱۹۳۰ در پی هیستری ناسیونالیستی در المان تشدید شد. در امریکا، ساختار اجتماعی پس از رکود بزرگ رو به افول بود؛ فرانکلین روزولت تلاش کرد کشور را از فروپاشی نجات دهد. بسیاری

از اندیشمندان و متفکران در آن سال‌ها اتحاد جماهیر شوروی به رهبری ستالین را جایگزین نظام جهانی سرمایه‌داری می‌دانستند.

سال ۲۰۲۴، قرن بیستم و یکم

آتش درگیری‌ها در نقاط مختلف جهان شعله‌ور است. دومین سال عملیات نظامی ویژه در اوکراین به پایان می‌رسد. در تمام مدت دو سال گذشته، فضای اطلاعاتی جهان تحت سلطه یک دیدگاه واحد در مورد رویدادهای اوکراین که از یک منبع غربی انتشار می‌یابد، قرار گرفت. رسانه‌های اصلی از دسترس روسیه خارج شده است. روس‌ها برای کل کشورها را فراگرفته است. انواع سلاح‌ها به اوکراین برای مبارزه با «هیولا» که تندیس آن در مدت دو سال توسط رسانه‌های جریان اصلی با پشتکار تراشیده شده، پمپاژ می‌شود.

در عین حال، در غرب، در آمریکا، کانادا و گروه دیگری از کشورها، شکل جدید استثمار مردم بر اساس ارزش‌های نولیبرالی-تنوع جنسیتی، تغییر جنسیت بیولوژیک و سایر انحرافات ضد انسانی و ضد طبیعی، که شیطان پرستی واقعی است، تطبیق می‌شود و در این راستا، موضع قاطع روسیه مبتنی بر مفاهیم سنتی اخلاق و خانواده، باعث طرد و نفرت بیشتر در غرب می‌شود.

همه چیز در ۹ فبروری ۲۰۲۴ اتفاق افتاد. علاقه‌مندی به مصاحبه ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه با تاکر کارلسون، مفسر آمریکایی و تعداد تماشاگران از رتبه‌بندی بالاترین رتبه‌بندی رادیو و تلویزیون‌های جهان فراتر رفت: بیش از ۱۵۰ میلیون بازدید فقط در روز اول، فقط در سایت X (ممنوع در فدراسیون روسیه) و ده‌ها سایت دیگر. تعداد کل بازدیدهای مصاحبه در همه پلتفرم‌ها تا ۱۱ فبروری ۲۰۲۴، به یک میلیارد رسید. در تاریخ روزنامه‌نگاری هرگز چنین چیزی سابقه نداشته است.

پوتین با مصاحبه خود شالوده یک انترناسیونال جهانی متشکل از انسان‌های معمولی-انسان‌های فارغ از دستور کار لیبرالیسم مدرن را پایه‌گذاری کرد.

و اگرچه در مصاحبه پوتین سخنی از شکل جدید استثمار انسان تحت پوشش دستور کار لیبرالیسم مدرن گفته نشده (البته، کاملاً بیجا - این می‌توانست عامل اتحاد نیروهای سالم در اطراف روسیه باشد) و مصاحبه او به مشروعیت تاریخی حق روسیه برای حفاظت از سرزمین‌های جنوبی خود، گسترش ناتو به شرق و استفاده از دالر آمریکا به عنوان یک سلاح سیاسی و سایر موضوعات مندرج در دستور کار لیبرالیسم مدرن اختصاص داشت، با این حال، غرب حتی از واقعیت شکست محاصره اطلاعاتی روسیه، که توانست دیدگاه خود را بیان کند و از این که پوتین نه یک هیولای شیطانی، بلکه یک رهبر باهوش و محتاط است که تاریخ کشورش را به خوبی می‌داند و می‌داند چه می‌خواهد، خشمگین شد.

واکنش مقامات اروپا و آمریکا حاوی یک پیام مشترک بود: «پوتین با چه جرأتی خلاف درک ما از نظم جهانی سخن می‌گوید؟»، «کارلسون با چه جرأتی بدون تأیید ما با پوتین مصاحبه کرد؟»، «آیا ماسک جرأت دارد برای پخش مصاحبه بستر فراهم کند؟».

در پشت آه و ناله‌های بیرونی می‌توان ترس هژمون از این که کنترل بر نظم جهانی را از دست می‌دهد، به وضوح احساس کرد. و در این زمان، نظر اکثریت مترقی جهان به این واقعیت منتهی می‌شود که مصاحبه پوتین با کارلسون، به معنای تخریب مدل اطلاعاتی موجود جهان و ایجاد مدل جدید با دور زدن رسانه‌های کلیدی متعلق به بورژوازی جهانی است. روسیه به وضع قوانین جدید بازی ادامه می‌دهد و همراه با سایر کشورها، مراکز نفوذ جدید ایجاد می‌کند.

مصاحبه پوتین با روزنامه‌نگار کارلسون در وبسایت رئیس جمهور روسیه موجود است، بنابراین، از ارائه آن در اینجا خودداری می‌کنم. اما در مورد مصاحبه ستالین با ولز، کمی توضیح لازم است. همه از منابع موجود در سطح، یا گزیده‌هایی را ارائه می‌دهند و یا نسخه خلاصه‌شده آن را. من به نسخه اصلی علاقه‌مند بودم و می‌دانستم قطعاً وجود دارد. رونوشت آن را پیدا کردم.

اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی به عنوان بدیل نظم جهانی سرمایه‌داری

در سال ۱۹۳۴، هربرت جورج ولز در سفر به اتحاد جماهیر شوروی برای جذب اعضای جدید برای انجمن جهانی قلم، فرصت نادری داشت تا با یوسف ستالین رهبر شوروی مصاحبه کند.

این مصاحبه متعاقباً از سوی منتقدان و مخالفان مورد انتقاد قرار گرفت، اما محتوای آن اعصاب نمایندگان هر دو اردو را به طور جدی تحت تأثیر قرار داد.

ستالین و ولز در ۲۳ جولای ۱۹۳۴ در مسکو ملاقات کردند و تقریباً سه ساعت از طریق یک مترجم صحبت کردند. ولز در آخرین فصل کتاب خود، تحت عنوان «تجربه زندگی‌نامه»، توضیحات یکجانبه از این مصاحبه ارائه می‌دهد.

مالکوم کاولی، نویسنده و مؤرخ امریکائی، در مقاله‌ای به تاریخ ۲۴ اپریل ۱۹۳۵ در نشریه نیو رابلیک، از مخالفان ولز و در انتقاد از این مصاحبه می‌نویسد:

– شگرفی این دیدار در تقابل بین دو نظام فکری نهفته بود. ستالین به نمایندگی از کمونیسم، به نام میراثدار زنده مارکس، انگلس و لنین، بسیار مقتدرانه و شاهانه صحبت کرد. ولز یک مقام رسمی نبود و از طرف خودش صحبت می‌کرد، اما صدای لیبرالیسم انگلیس-امریکائی بود. ستالین نماینده طبقه پرولتاریای همه کشورها بود. ولز ادعا می‌کرد که منافع کل بشریت را نمایندگی می‌کند، در حالی که در واقعیت امر از کارگران فنی طبقه متوسط دفاع می‌کرد. ستالین از انقلاب دفاع می‌کرد و ولز مخالف خشونت بود. او نظم جهانی جدیدی را به تصور می‌کشید که بدون درد، از طریق آموزش و پرورش و همچنین، با معجزه ناگهانی روح انسان ایجاد می‌شد. ستالین عملاً مشغول ایجاد نظم جدیدی بود تا خطوط کلی آن را در کارهای زیرزمینی متروی مسکو و جنگل‌های اطراف خانه‌شوراها ترسیم کند. علاوه بر این، این افراد در سنین مختلف و از کشورهای مختلف بودند. ستالین نماینده عصر آهن روسیه بود، اما ولز به آینده انگلستان قبل از جنگ جهانی اول خوش‌بین و ایمان داشت.

.. ستالین که در کمال ادب از ولز اجازه سیگار کشیدن خواسته بود، پپ بزبرگ خود را پُک می‌زند و به آرامی به سؤالات پاسخ می‌دهد. ولز به سرعت به سراغ موضوعات جدید می‌رود. آن‌ها درباره دنیا‌های مختلف صحبت می‌کنند: ستالین از حال آهنین کنونی، ولز از آینده طلائی. وحدت دیدگاهی بین آن‌ها وجود ندارد. اما ناتوانی در برقراری ارتباط تقصیر ستالین نیست. او به آنچه ولز می‌گوید با حوصله گوش می‌دهد، فکر می‌کند و بدون هیچ عجله و اغماض نقطه به نقطه پاسخ می‌دهد – همانطور که اگر سعی می‌کرد اهداف انقلاب روسیه را برای یک کارگر کُندذهن، اما تأثیرگذار کارخانه پوتیلوف توضیح دهد، توضیح می‌داد. ولز یک واعظ است، او حامل پیامی است و از عقاید خود با ناشنوائی پایدار دفاع می‌کند. در پایان مصاحبه سه ساعته، او در حالی که هیچ چیزی را فراموش نکرده و چیزی نفهمیده است، می‌رود، جز این که نمی‌توان ستالین را لیبرال کرد.

مصاحبه طولانی است، سه ساعت طول کشید، اما ارزش خواندن دارد...

...ولز سه بار از روسیه دیدن کرد. اول، در دوره تزاری - در سال ۱۹۱۳. سپس در سال ۱۹۲۰ با لنین در کرملین ملاقات کرد. وقتی طرح دولتی برق‌رسانی روسیه که ساخت ده‌ها نیروگاه و برقی کردن کل بخش‌های اقتصاد شوروی را پیش‌بینی می‌کرد، به ولز نشان داده شد، او شک داشت. به خاطر همین طرح بود که ولز لنین را «خیال‌پرداز کرملین» نامید و باور نداشت که کشور ویران شده پس از جنگ داخلی، قادر است آنچه را که کشورهای سرمایه‌داری توسعه‌یافته هنوز توانائی انجام آن را نداشتند، انجام دهد. ولز پس از بازگشت از روسیه شوروی، کتابی به نام «روسیه در تاریکی» نوشت که در آن تردیدهای خود را در مورد برنامه‌های بلشویکی توضیح داد.

در سومین دیدار خود، ولز با ستالین به مصاحبه نشست. این اتفاق در سال ۱۹۳۴ افتاد. در مدت این چهارده سال، روسیه از یک کشور «در تاریکی» به یک کشور نورانی و روشن تبدیل شده بود که صنعتی کردن را در مقیاس بی‌سابقه آغاز کرده بود. سرعت توسعه اتحاد شوروی، بورژوازی غرب را به وحشت انداخت. آن‌ها اتحاد شوروی را به ویژه در پس زمینه سقوط امریکا در اثر «رکود بزرگ» و قدرت‌گیری فزاینده فاشیسم در اروپا تهدیدی برای سرمایه‌داری و موجودیت خود می‌دانستند. آنچه ستالین در مصاحبه با ولز گفت، نه تنها برتری سوسیالیسم بر سرمایه‌داری را تأیید می‌کند، بلکه از سوی بسیاری از متفکران مترقی به عنوان یک گام منطقی در توسعه جامعه انسانی و یک جایگزین سرمایه‌داری با سوسیالیسم تلقی می‌شود. به همین دلیل بود که بورژوازی غرب با خصومت از این مصاحبه استقبال کرد.

این مصاحبه برای ما جالب است نه از منظر نوستالژی که در سال ۹۱ چه کشوری را از دست دادیم. ارزش آن در جای دیگر نهفته است. این به ما امکان می‌دهد تا دوباره در راه هدفی که باید برای رسیدن به آن تلاش کنیم، ببینیم و متوجه شویم که اگر سرمایه‌داری را همچنان حفظ کنیم، چه اتفاقی برای ما خواهد افتاد. عدالت اجتماعی در سرمایه‌داری غیرممکن است - و این تنها یکی از نتایج این مصاحبه است.

از مترجم: متن کامل مصاحبه ستالین با ولز در ۲۳ جولای ۱۹۳۴ طولانی است، در حدود ۵۰ صفحه. با مطالعه آن، نکات زیادی که در ذهن خواننده روی هم تلنبار شده، با نظم و ترتیب در جای خود قرار می‌گیرند. ترجمه و نشر آن به آینده موکول می‌شود.

برگرفته از: وبسایت [ساوتسکایا راسیا](http://www.sawatskaiya.com) - روسیه شوروی، سایت حزب کمونیست فدراسیون روسیه

۱۲ اسفند- حوت ۱۴۰۲